

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ /
ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ
2020

ΦΟΙΤΗΤΗΣ: ΚΡΑΤΗΜΕΝΟΣ ΜΑΡΙΟΣ
ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ: ΚΑΝΑΡΕΛΗΣ ΘΕΟΚΛΗΣ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ /
ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

2020

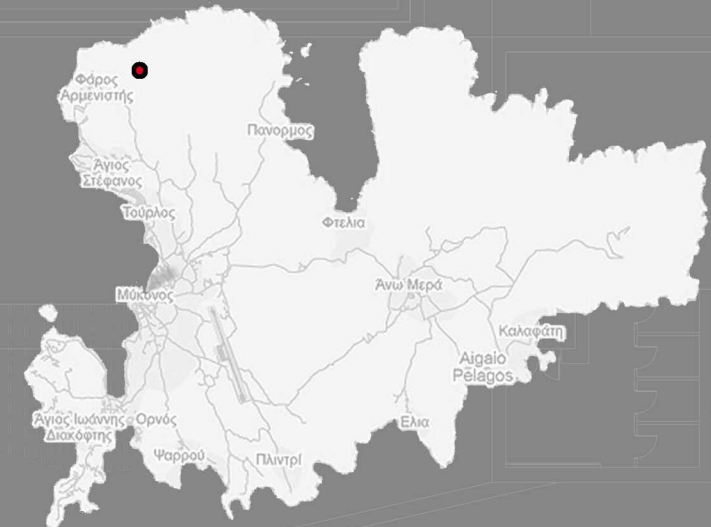
Φοιτητής:
Κρατημένος Μάριος

Επιβλέπων Καθηγητής:
Καναρέλης Θεοκλής

Τίτλος:
“ΦΙΛΟΞΕΝΙΑ ΣΤΟ ΝΗΣΙ ΤΩΝ ΑΝΕΜΩΝ”

Αντικείμενο Μελέτης:
Η μελέτη και ο σχεδιασμός ενός τουριστικού καταλύματος,
φιλικού προς τους χρήστες του, στο πλέον “αφιλόξενο”
τμήμα του νησιού της Μυκόνου, εξαιτίας των ισχυρότατων
ανέμων που πνέουν στην περιοχή.

Τοποθεσία: Φάρος Αρμενιστής, Μύκονος

ΚΥΚΛΑΔΕΣ

ΜΥΚΟΝΟΣ

ΜΥΚΟΝΟΣ

Γενικά

Η νήσος Μύκονος ανήκει στο νομό των Κυκλάδων και εντοπίζεται στο βορειοανατολικό τμήμα του συμπλέγματος των Κυκλάδων. Η έκτασή της είναι 85,4 τετραγωνικά χιλιόμετρα, το μήκος των ακτών της φτάνει τα 81,5 χιλιόμετρα ενώ το μέγιστο υψόμετρό της δεν ξεπερνά τα 373 μέτρα.

Ιστορία - Οικονομία

Το 1950 μΧ άρχισε σταδιακά να αναπτύσσεται ο τουρισμός, στον οποίο οφείλεται η σημερινή ισχυρή οικονομία της Μυκόνου. Μέχρι τότε δεν θα μπορούσε κάποιος να ισχυριστεί ότι το νησί αυτό έχει να επιδείξει «λαμπρές σελίδες» στο βιβλίο της ιστορίας. Επρόκειτο για έναν τόπο άγονο και βραχώδη όπου τα μόνα προϊόντα ήταν αυτά που παρήγαγαν και τα υπόλοιπα κυκλαδίτικα νησιά όπως κρασί, κτηνοτροφικά και αλιευτικά προϊόντα, ενώ η ναυτιλία και η κατασκευή ή επισκευή σκαφών αποτελούσαν βασικό άξονα της οικονομίας του τόπου αυτού.

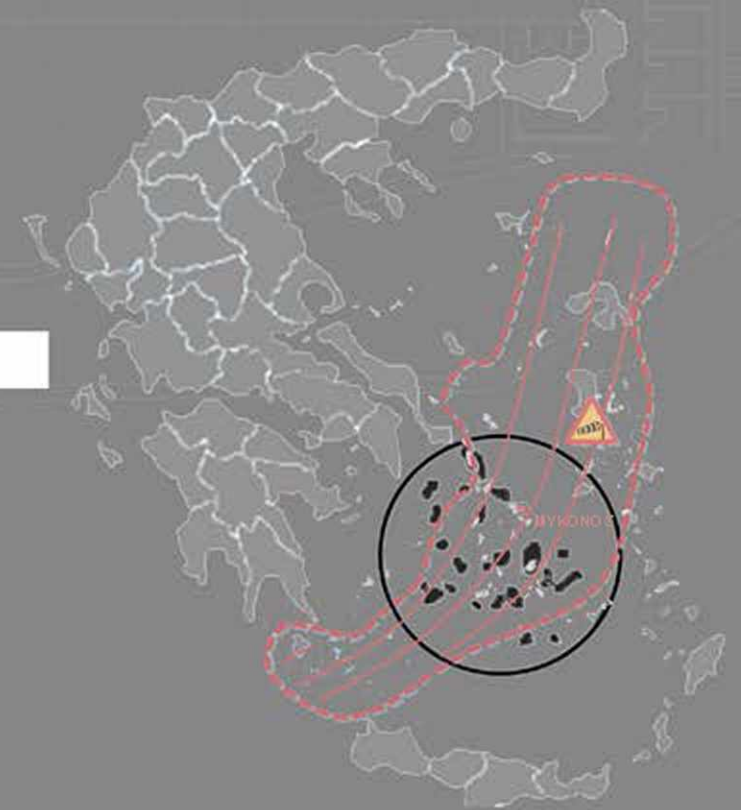
Κλίμα

Το κλίμα της Μυκόνου χαρακτηρίζεται από ισχυρούς βόρειους ανέμους κυρίως κατά τους καλοκαιρινούς μήνες, τα λεγόμενα μελέμια, οι οποίοι έχουν ένταση περίπου 7-9 BF που κατά τόπους μπορούν να φτάσουν στιγμιαία τα 11-12 BF.

Σχεδόν ολόκληρο το νησί δέχεται αυτούς τους ανέμους, ωστόσο στο νότιο τμήμα του φτάνουν εξασθενημένοι. Επίσης η ευρύτερη περιοχή των Κυκλάδων είναι η πιο ξηροθερμική της Ελλάδος και δέχεται τις λιγότερες βροχοπτώσεις. Για το λόγο αυτό, το νησί, όπως και τα υπόλοιπα κυκλαδίτικα χαρακτηρίζονται από ξηροφυτική βλάστηση.

Μορφολογία του εδάφους

Το έδαφος της Μυκόνου είναι κυρίως άγονο και βραχώδες στη μεγαλύτερη έκτασή της γεγονός το οποίο εκτός από το κλίμα, κύριος παράγοντας είναι η διάβρωση του από τους ανέμους καθώς είναι η πιο ανεμόπληκτη περιοχή της χώρας. Εξού και το «νησί των ανέμων» όπως αποκαλείται.

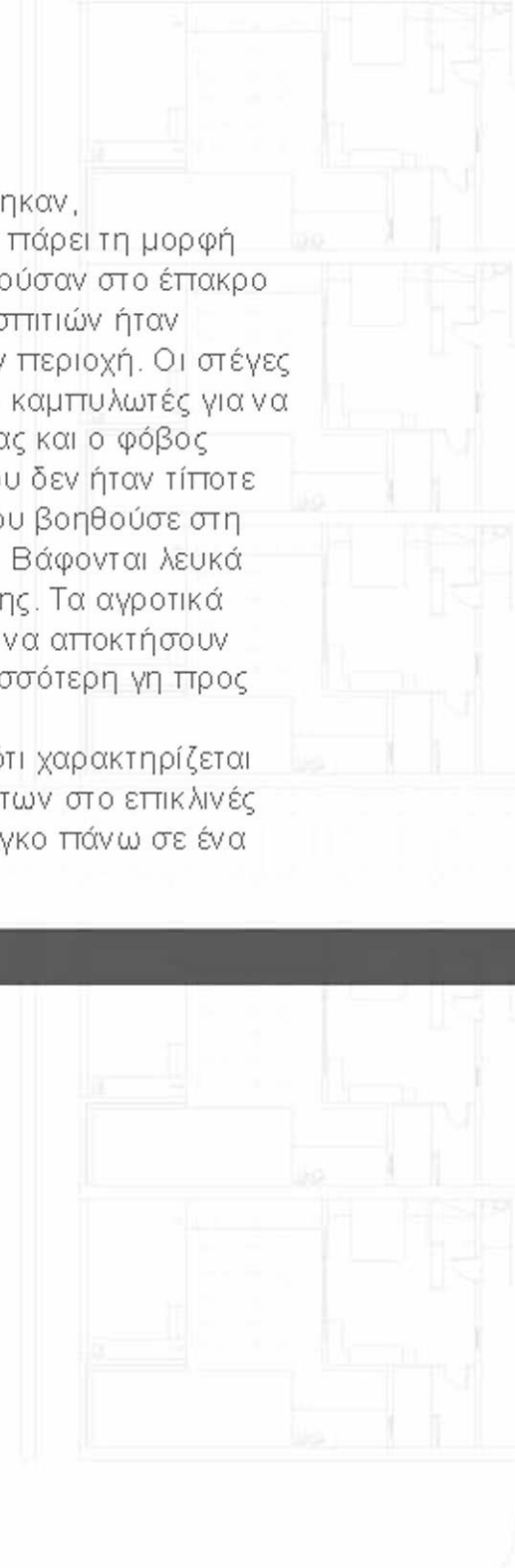

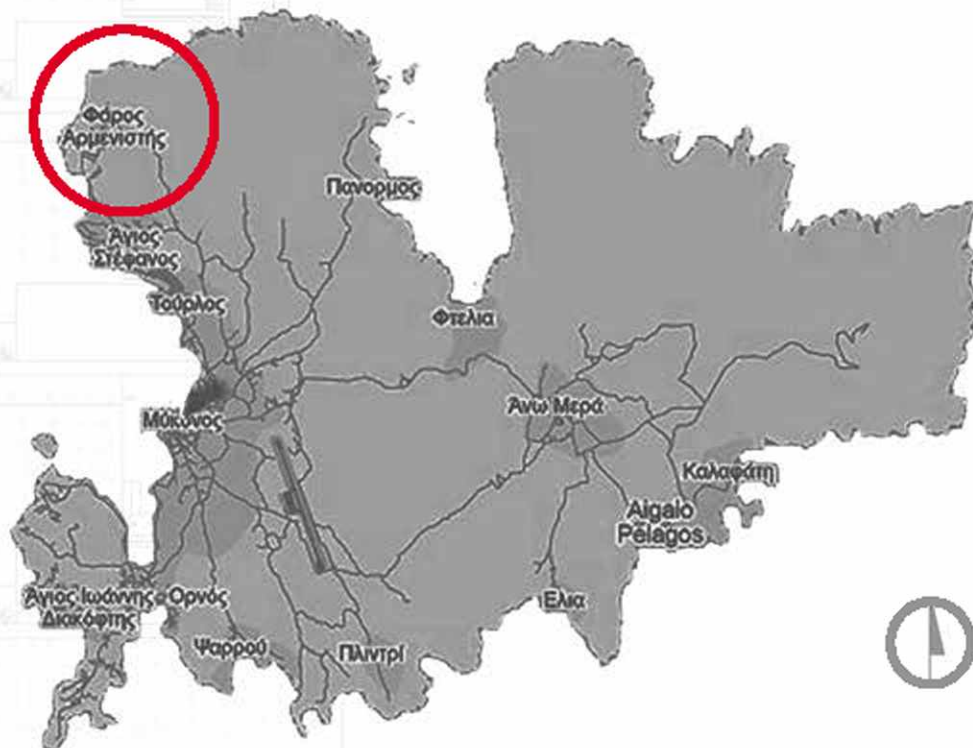
"... Ας δούμε ... πώς χτίζει το σπίτι του ο χωρικός. Δεν του χρειάζεται κανένα γραφείο, ούτε μολύβι, για να αραδιάσει μάταιες γραμμές της φαντασίας του. Κανένα βιβλίο αρχιτεκτονικής δεν διάβασε. Από ρυθμούς και χαρακτήρα δεν νιώθει. Μα τα πραγματώνει ασυνείδητα, ακολουθώντας την φύση. Ξέρει πλήρως τις ανάγκες του. Στο έδαφος επάνω θα χαραχθεί το χώρο, τον χρήσιμο για την κατοικία του. Τη φαντάζεται κιόλας έτσι στο χώρο, υψωμένη μπροστά του, με τις πέτρες που ο ίδιος έχει πελεκήσει. Ο μάστορας αρχίζει το έργο του... Και δεν έχω δει τίποτε πιο αρμονικό και γραφικό απ' αυτή την διάταξη των μαζών που πηγάζει μ' αυτό το φυσικό τρόπο και που ενώ ούτε οφείλεται σε καμία σύλληψη ενός συνόλου αρχιτεκτονικού ούτε φαίνεται να πηγάζει από καμία αφηρημένη αρχιτεκτονική αρχή, μολταύτα κρύβει τόσο φυσική αρμονία". (Δ. Πικιώνης, (1985))

Παραδοσιακή αρχιτεκτονική

Όλες οι κλιματολογικές συνθήκες που προαναφέρθηκαν, «εξανάγκασαν» την παραδοσιακή αρχιτεκτονική να πάρει τη μορφή που γνωρίζουμε. Ξερολιθιές και αναβαθμοί αξιοποιούσαν στο έπακρο τις λιγοστές και άγονες εκτάσεις γης. Οι τοίχοι των σπιτιών ήταν πέτρινοι, από τις ίδιες που υπήρχαν περίσσιες στην περιοχή. Οι στέγες των σπιτιών ήταν επίπεδες και οι ακμές των τοίχων καμπυλωτές για να έχουν τη λιγότερη δυνατή αντίσταση στον άνεμο μιας και ο φόβος χιονόπτωσης δεν υφίσταται καν. Η ύπαρξη στηθαίου δεν ήταν τίποτε άλλο από την δημιουργία μιας τεχνητής λεκάνης που βοηθούσε στη συλλογή του νερού από τις σπάνιες βροχοπτώσεις. Βάφονται λευκά γιατί ο ασβέστης ήταν ο κύριος τρόπος απολύμανσης. Τα αγροτικά κτίσματα ήταν προσαρμοσμένα στους βράχους για να αποκτήσουν μεγαλύτερη σταθερότητα και να αφήσουν όσο περισσότερη γη προς εκμετάλλευση.

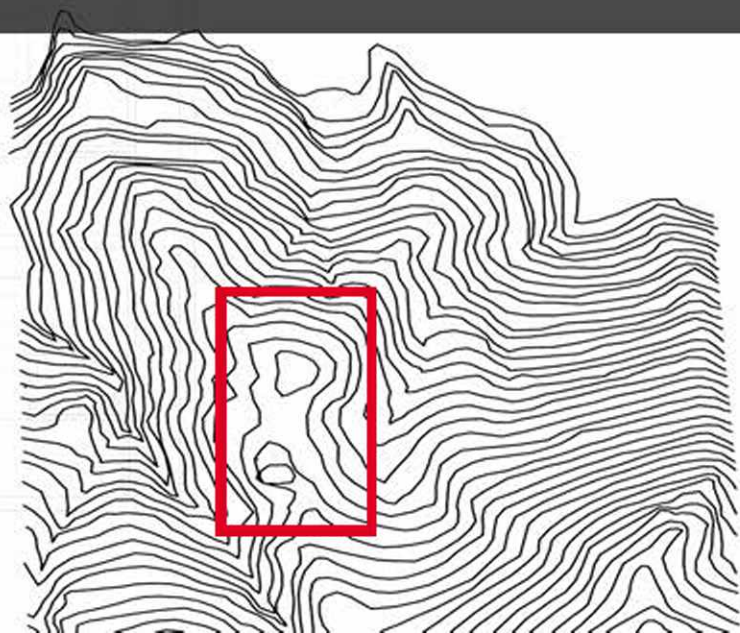
Γενικότερα η κυκλαδίτικη αρχιτεκτονική θα λέγαμε ότι χαρακτηρίζεται ως μια πολυκύτταρη πλαστική σύνθεση των κτισμάτων στο επικλινές έδαφος. Οι μικρότεροι όγκοι συνθέτουν τον κύριο όγκο πάνω σε ένα επικλινές ιδιόμορφο τοπίο.

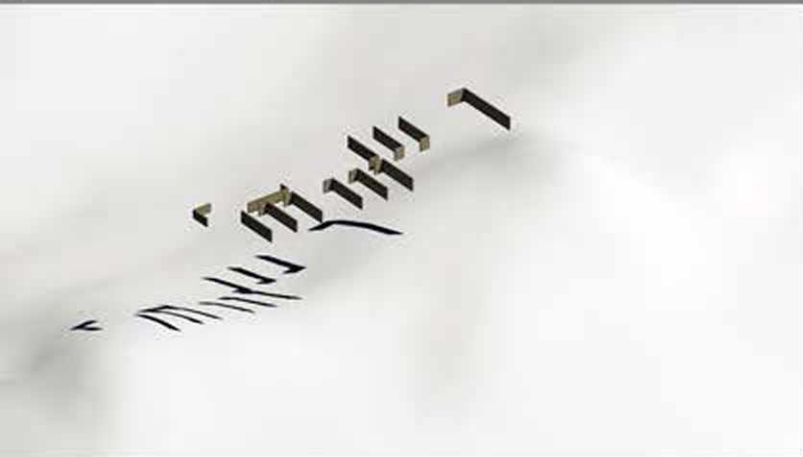

Στην εργασία αυτή, γίνεται μια απόπειρα να αποδειχθεί το γεγονός ότι, μέσα από τον σχεδιασμό και με τη χρήση πολύ απλών πρακτικών και μεθόδων, μπορούν να παραχθούν οι ιδανικές συνθήκες κατοίκησης ακόμα και σε συνθήκες ισχυρών ανέμων με μεγάλη διάρκεια όπως ακριβώς στο σημείο που τοποθετείται η μελέτη αυτή.

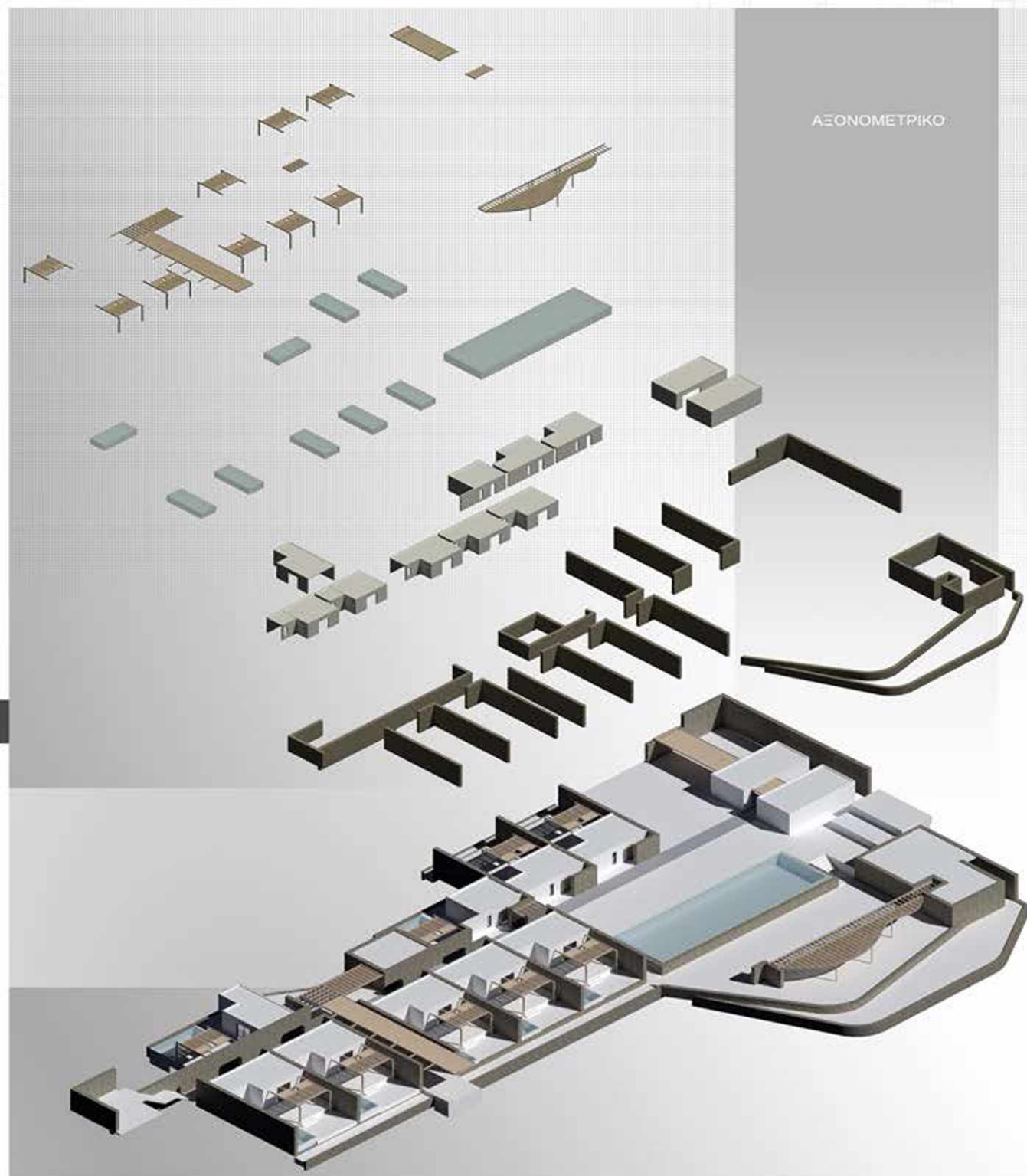
Η τοποθεσία στην οποία λαμβάνει χώρα η εργασία αυτή, είναι η περιοχή "Φάρος Αρμενιστής" που βρίσκεται στο βόρειο-Βορειοανατολικό τμήμα του νησιού της Μυκόνου. Βορειότερα από αυτό το σημείο δεν υπάρχει κάποιο άλλο νησί (ή γενικότερα κάποιο φυσικό εμπόδιο) γεγονός το οποίο κάνει τους ανέμους να φτάνουν αμείωτοι το σημείο αυτό.

Η μελέτη ξεκινά από την τοποθεσία. Δυο μικροί λόφοι, στοιχισμένοι κάθετα στην διεύθυνση του ανέμου, αποτελούν το πρώτο και κυριότερο στοιχείο προφύλαξης από τον αέρα.

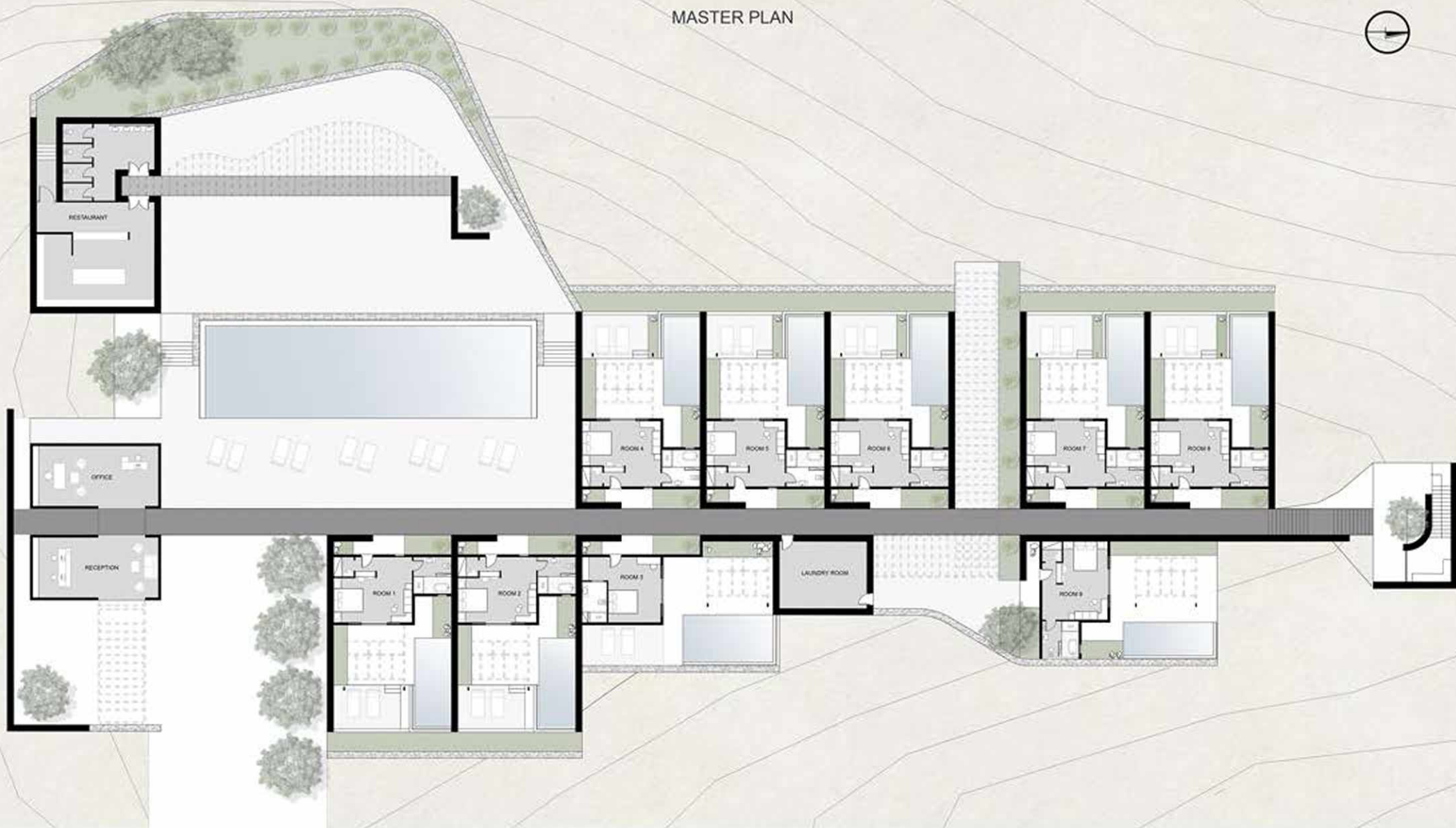

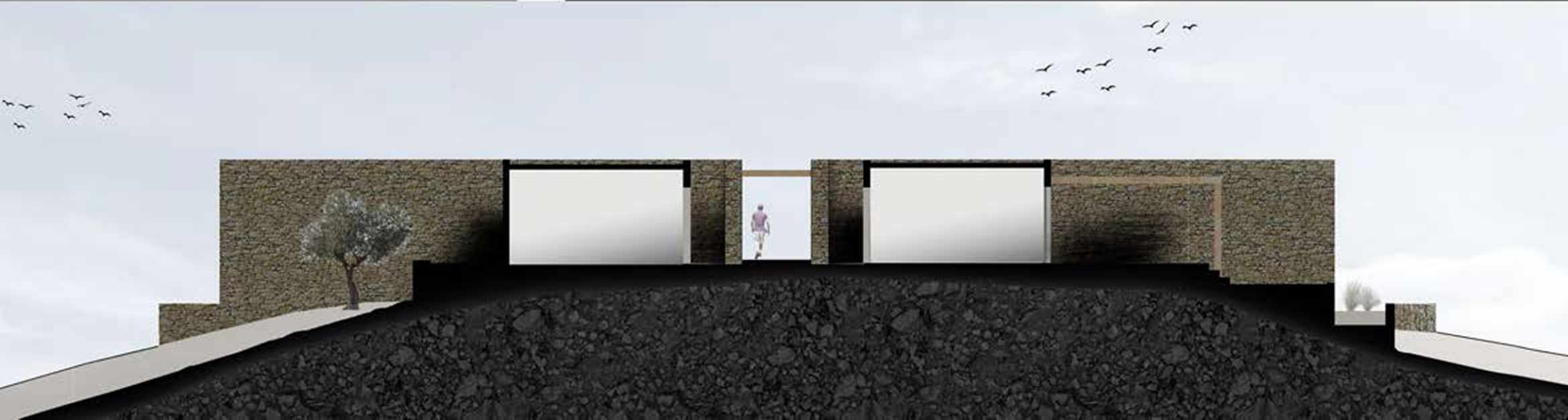
Όπως ακριβώς οι δύο λόφοι, που βρίσκονται εκατέρωθεν του συγκροτήματος, έτσι ακριβώς μια σειρά πέτρινων τοίχων, κάθετων στον άνεμο, περικλείουν και τα κτίρια.

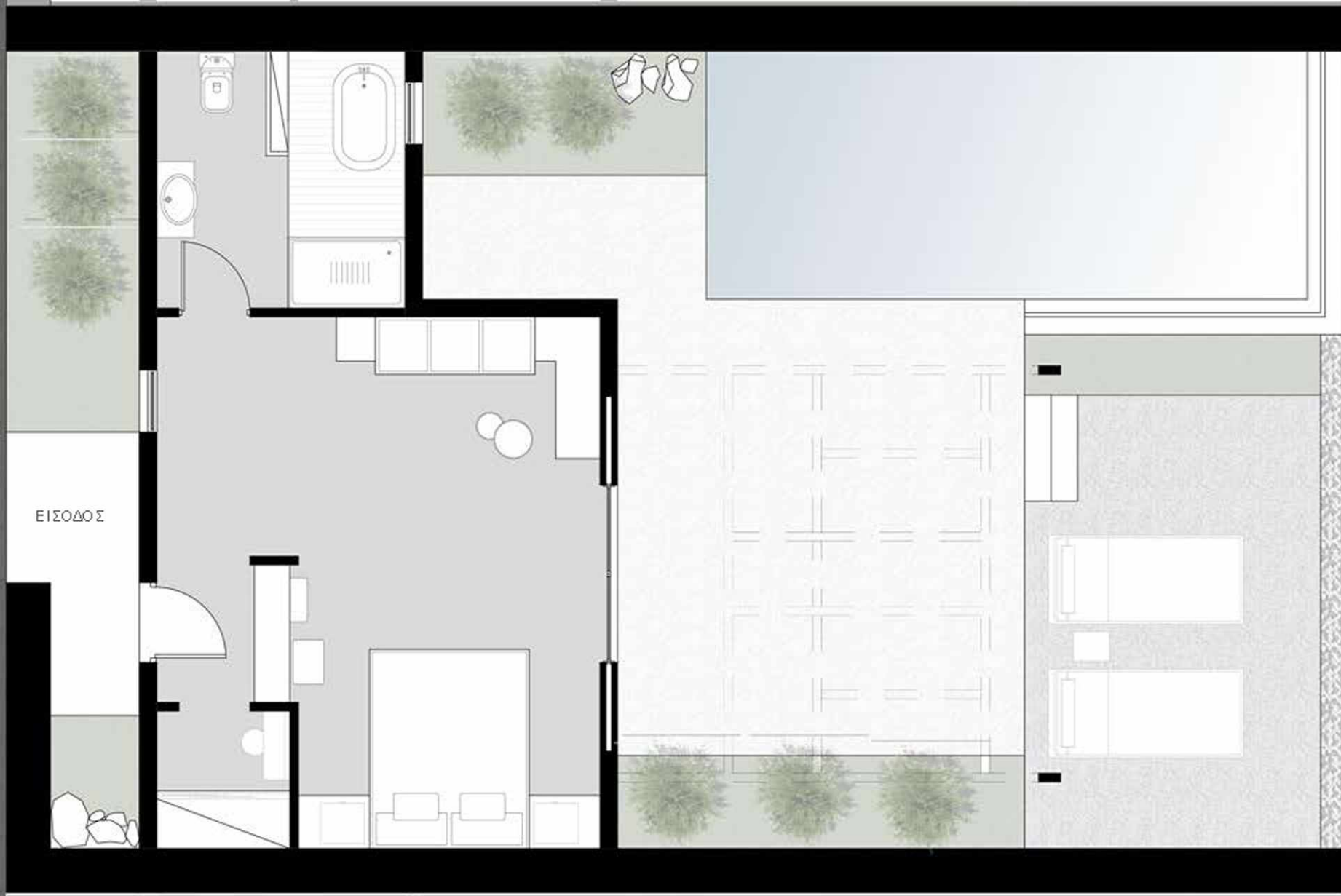
MASTER PLAN

ΚΑΤΟΨΗ ΜΟΝΑΔΑΣ

ΕΙΣΟΔΟΣ

15,00

10,00

